

NAUJI GALVOSŪKIAI

(Siauroje ivykiu parastėje)

ANT. PAČKAUSKAS

Norėčiau...

Norėčiau aš, tėviškėn savo paręjes, su bėtu pakluosė vargas pasigisnot, Prisėst ant akmens už silūniskuos hleties Ir ilgesi gilū klevam išdainuot.

Norėčiau ramunės žiedely rasotam Benamio dalute-shausmus pashandint, Iš pievū purienu svaiguomo getlono, Ta dšiaugmas kalūju dienu susirinkt.

Ir taip kada sielvarlas birdi man gelia Kai shausmas beribis pratysla veiduos.

Norėčiau paręjes i tėviškė savo Benamio dalute-vargus išdainuot.

NAUJOVISKI KEISTUMELIAI. Birželio 19 dienos "The Observer" ryšium su Paryžiaus konferencijos pabaiga pateikia eile klausimų. Vadindamas patią konferenciją, priešingai ankščiau ivykusioms, ne dramatine, bet paslaptinga, laikraštis straipsnyje "Paryžiaus Paslaptis" klausia: "Kodėl rusai taip jos norėjo, jeigu neketino pasiekti rimto susitarimo? Kodėl tiek daug principinių nesutarimų sukėlė tiek mažai blogos nuotaikos? Kodėl išiekvotos 3 savaitės laiko tūstiemis pasikalbėjimams, kad imtasi spresti realius reikalus? Ir kokia, pagaliau, viso to išvada? Tai nebuvo aiškus subirėjimas, tai galima laikyti mažu susitarimu. Bet iš kitos pusės, bet kurio Vokietijos klausimo išsprendimo perspektyvos

Rašo—GABRIELIUS PUŽAS

liko beviltiškesnės, negu bet kada. Tad ar buvo padarytas žingsnis taikos link ar karo link?

Atsakyti i tuos klausimus nėra paprastas dalykas. Lengviausia, gal, atsakyti i klausimą, kodėl Rusija, neturėdama nieko pasiūlyti, norėjo tos konferencijos, ir kodėl Vakarų valstybės taip ilgai rodė kantrybę akivaizdžiai nesutarimų ir trukdymų. Todėl, kad kiekviena pusė norėjo patirti, ka turi galvoje kita.

Siam kartui pasiekta "modus vivendi" Vokietijoje, vadinasi, šiokiu tokio sugyvenimo, išlaikant esama būkle Vokietijoje, kai dviejų pasauliu siena kerta ne tik patį kraštą, bet ir didžiulį miestą, Berlyną. Susitarta ir dėl taikos sutarties su Austrija projekto. Dar jei pridėsimė tam tikra itempimo sumažinima bei naujo didžiosios ketveriukės susitikimo numatyma—bus viskas. Vadinasi, praktiškai nepasiekta nieko.

"The Times" vedamajame pradžioje pareiškia džiaugsmą, kad konferencija nepasibaigė viškiu nieku, bet gal suabejoja dėl praktiniu jos nutarimu igyvendinimo. Reziumuodamas "The Times" rašo: "Tik patyrimas gali parodyti, ar iš tikruju Sovietai keičia savo politiką Europoje, ar tai tėra pertrauka, turinti igalinti kominforma kovoti su Jugoslavija ir sustiprinti savo repes, apžojančias svyruojančius satelitus."

I ši klausimą jau iš dalies bent galima atsakyti. Tuo tarpu kai Vakarai džiaugiasi, kad pavyko "išlaikyti ligiolinė šalčio karo temperatūra", kad nepavirstu karštuoju, Sovietai jau sustiprino kovą su Jugoslavija. Tarp kitko neberemia Jugoslavijos teritoriniu pretenzijū i Austrija. Satelitinuose kraštuose rusai išnaikine nekominunistines

partijas, dabar jie ėmėsi naikinti mažiausius bent kiek nepriklausomos minties pasireiškimus.

Is kur, tad, tasīs Vakarų varu varomas "pasitenkinimas", kad konferencija nepasibaigė višikiu fiasco?

I ta klausima nesunku bus atsakyti, pažvelgus giliau i abiejų pusių gyvenamus momentus. Sovietai turi savo vidaus nesutvarkytu klausimu, o taigi rūpesčiu su satelitais. JAV-bėse ūkinio gyvenimo tempo susilpnėjimas silpnina aiškiuos tolimesnis šio krašto politikos pagrindus.

Zodžiu, ir viena ir kita pusė turj heisai-skintu dalyku savū vidiuje, abi pusės nori kiek laiko ir ramybės pasvarstymū, ka beveikti toliau. Geriau pasakius, ne ka beveikti, bet kaip beveikti toliaus, nes dviejū pasauliu kova tesis ir turi testis toliau. Abiejū pusių politikos linijū keitimas tegali būti taktiniu, o ne esminio pobūdžio. Todėl abi pusės džiaugiasi, susitarusios tik tiek: nekelti šalčio karo temperatūros.

Tai vienas iš mūsų laiku keistumeliū — džiaugtis, kad konferencija pasibaigė susitarimu... nesusitarti.

KOMUNISTINES KINIJOS "TITOIZMAS"

JAV-biu ambasadorius nacionalistinėj Kinijoj, nebelydi nacionalistines Kinijos vyriausybės jos pasitraukime i pietus. Komunistams užėmus Sanchajū, jis ten pasilikė. Kursuoja gandai, kad jis ieško kontakto su komunistiniais veikėjais, visu pirma su pačiu Mao Tse Tungu. Taip tvirtina landis ir nekorektiški žurnalistai. Kyla klausimas, ar JAV nesvarsto kartais galimybės jau dabar pripažinti komunistine Kinijos vyriausybę? Mat, amerikiečiai nėra palaidoje vilti patraukti i savo pusę Raudonosios Kinijos vada. Jie tik kiniečių komunistū "titoizmu" atseit, savotiškū "national-komunizmu" ir mano, kad užmezge santykius bei prekyvą su komunistine, bet "titoizuojančia" Kinija, atitrauks ja nuo Maskvos bei jos sprendžiamos itakos.

Tokiām amerikiečių galvojimū šioki toki pagrinda sudaro faktai, kad Maskva nesukubina pripažinti komunistines Kinijos vyriausybės, kad ji skrupulingai laikosi visu diplomatinū formū Kinijos vyriausybės atžvilgiu ir jos ambasadorius ištikimai lydi ta vyriausybę jos klajonėse i pietus.

Nemaža pagrinda amerikiečių galvojimū suteikia ir tos aplinkybės, kuriomis buvo priimamas Kominformo suvaizdavimas Praboj komunistines Kinijos atstovas gen. Ten Tzu Hui. Ten jis buvo labai šaltai traktuojamas. Nelypatings pagarbos nusipelnė ten ir pats Mao Tse Tungas, tik dešimtoje eilėje išrinktas i garbes prezidiumū.

Išvelgus betgi i realia būkle, galima tokios Sovietū bei Kominformo laikysenos priežas (nuhelta i 4 pusl.)

MUSŲ PRIAUGANČIOS KARTOS REIKALU

AR NE TAIP IŠSPREŠTINAS VAIKŲ ŠVIETIMO KLAUSIMAS?

Rašo—Alfredas Kirkilionis

Mūsų priauglio-vaiku švietimo ir tautinio auklėjimo klausimu nekarta buvo kalbėta, bet praktiškai susidurūs su savųjų mokyklų atgavimu ir steigimo kliūtimis, iš esmės salygos nepasikeitė. Lietuviškos mokyklos klausimas ir toliau liko atviras. Ne tik atviras, bet ir be ypatingo vilčių, kad šie reikalai ateityje galėtų pagerėti. Daugumas mūsų vaiku išjungė i angliškas mokyklas. Neimant šio reikalo perdaug smulkmeniskai, nedarant "mikroskopiniu" skirtumu tarp mūsų mokyklos lygio ir angliškosios, bus galima sutikti, kad vaikas ir angliškoje mokykloje išsigs, jei jau ne gera, tai bent pakankama išsimokslinama. Ir čia jis išmoks skaityti, rašyti (žinoma, ne lietuviškai), aritmetikos, geografijos ir kitu mokslo dalyku.

Daleskime, kad tuos, kurie neturėjo progos lankyti lietuviškā tremties mokykla, šiuo atveju, su lietuviškā abėcile, su lietuviškā knyga, supažindins vaiku tėvai, o prie gerėniu noru pramokys ir kiek lietuviško rašto.

Bet tai tik bėdos priemonės, kurios lietuviškos mokyklos klausimo ne tik neįsprendžia, bet ir nepakeičia. Vaikas bus reikalingas daug ko iš tu mokslo sričių, kurios, paprastai, būdavo priimanamos savosios mokyklos aplinkoje. Juk reikia vaikūi suteikti ne tik tai, kas jį lavintū, bet ir tai, kas ugdytu jo sielā, ikiepatint jam tautinį jausmā, — formuotū jo lietuviškā dvasiā. Tam mes turėtume jį supažindinti su savais lietuviškais dalykais: savosios tėvynės pažinimu, jos geografija, gamta, istorija, su gimtąja tėvū kalba. Mes jį turėtume supažindinti ir su mūsų šviesios atminties asmenimis. Juk tai labai svarbus ir reikalingi vaikūi žinoti dalykai, jei norima, kad jis išaugtu susipratus, savo kraštā pažistas ir jį mylintis lietuvis.

Neatsargū būtu teigti, kad šia spraga galėtu užpildyti tėvai. Ne visi sugebės. Ne visi turės ir noro, ne visi atkreips reikiamo dėmesio i tai. Ir, galū gale, tai nebūtu protingā palikti vien tėvū valiai, kada šiu reikalu išgvildintū dažnai bus reikalingas mokytojo-pedagogo patirtis bei sugebėjimai.

Tad kaip visa šia problema išspręsti, jei neistengiam sudaryti lietuviškū mokyklū? Tas ir sukelia visa galvosūki. Juk pasiūlymu sustojimas mokyklos darbu išjūdinū kaip ir nėra, nebent — NEAKIVAIZDINIO ŠVIETIMO SISTEMA.

Priemonė ne nauja. Šis mokyvietis būdas veiktė ir Lietuvoje, tik jis buvo taikomas daugiausia suaugusiems. Tai buvo vargas priemonė. Vargas ir šiandien iškėlia reikala susidomėti šiaja "mokykla". Tekstu ši mokyvietis būda iš pagrindu rimtai pastūdiuoti. Ar negalima būtu šiuo keliu pravesti ir mūsų vaiku švietimo ir auklėjimo reikala? Aišku, kad vaikas savo savarankiškū negali prilygti suaugusiam. Ne taip jau lengvai susidoros su dėstomuoju dalyku, bet padedant tėvams (čia ir jų uždavinys jau bus kur kas lengvesnis) arba suaugusiems, manau, galima būtu pasiekti ne visai blogū rezultatu. Galū gale tai vistiek būtu daugiau, nei kad iki šiol — nieko.

Tikiu, kad šis siūlomas būdas, kaip ir visi nauji dalykai, atrodys kaip nevisai gera ir patikima priemonė. Netėgiu ir aš, kad tai yra viena iš geriausių priemonių, bet šiuo atveju vienintelė, kuri gali atgavinti mūsų mokyklos auklėjimo ir švietimo darbū, ypač kad tikū keliū ir būdu nėra.

Neakivaizdinis vaiku mokymas vedamas ir kitose šalyse. Plačiau šis metodas žinomas ir išplitęs, kaip "post school", yra Austrijajoje, kame labai dažnai dėl dideliū toliū vaikū negali lankyti mokyklū. Tokiū "mokyklū" rezultatai jei ir nėra tolygūs tikroms mokykloms, bet jie nėra ir tiek blogi, kad nepateisintū i tai idėtas darbu, vargo arba su tuo surištū išlaidū kaštus.

Apskritai, švietimo klausimo išsprendimas niekad nebuvo ir nebus be kliūčių. Pirmiausia susidursime su lėšomis. Vieni tėvai neistengs padengti išlaidū. Bet atsikinkime, kad PRIAUGANČIOS KARTOS AUKL-

JIMAS NIEKAD IR NEBUVO VIEN PRIVATUS TĒVŲ REIKALAS. Normaliaisiais laikais tuo rūpinosi vyriausybė, skirdama tam reikalui lėšas ir t.t. Treimtyje dalis tu pareigu turi atitekti visai visuomenei. Reikalas labai svarbus ir degamas, nes čia sprendžiamas likimas jaunūju lietuviškū sielū, kurios TURI IŠLIKTI lietuviškos, jei tikime ir dirbame Lietuvoje prisikėlimū. Ne sužalotu, bet sveiku dvasiā lietuviū pasigės mūsų tėvynė prisikėlusi iš kančių ir ryžiamosi kūrybiniam darbu. Pats laikas i rimta darba, kad nebūtū vėlu.

Britanijos kultūriniam gyvenimūi vadovaujantieji veiksniai turėtu rimtai atkreipti dėmesī i tai.

DAR KARTA MUSŲ LAIKRAŠČIO REIKALU

Jau kelinta karta "BL" skiltyse yra keliami jo paties reikalai.

Nemanau, betgi, kad tū būtu beve perdang, todėl ir aš norėčiau šī ta iškelti, klausima panagrinti kiek plačiau, iš ivairiu aspektu.

Šiandiena esame atsidūrė tokioj būklėj, kad netrukus galime pėjsti dideli lietuviškū spaudos trūkuma. Vokietijoj išeina mūsų laikraščiai baigia savo gyvenima. Atrodo, juo amžius matuotinas ne metais, bet mėnesiais.

Be savos spaudos gyventi nemokantieji lietuviū jau dabar dėl to sielojasi, rūpinasi, statosi klausima, kaip bus ir ieško būdū grėsmei, pasilikti be savos spaudos, pašalinū.

Yra mūsų tarpe (deja, nemaža) ir tokū kurie spauda nesidomi. Nesidomi jaja daugiausia taja prasme, kad jos nesiprenumeruoja ir jos likimu nesidėloja. Bet paskaityti laikraštī ar knyga bemaž visi nori (tokiū, kurie visiškai nieko neskaitytu, daug nėra). Tiek, kad "nesidomintieji" spauda laikraštī ar knyga skolinasi iš bičiulio ar pažistamo. "Duok paskaityti, — atseit, — juk tu jau perskaitėi".

Šiaip ar taip, spaudos trūkuma pajus visi. Ir tikrieji spaudos bičiuliai, kurie jai nesigilino silingo bei rūpesčio, ir tie, kurie tik pasiskaityti mėgsta. Tik pažiūrėkim, kaip apspintamas laikraštis, kelis mėnesius ar savaites jo nemačius.

Praktiškai, Vokietijoje išeinanties laikraščiams susilikkivaidus arba susiredukus ligi vieno kurio, ir tai laikinai, "Br. Liet." pasilikis vienintelis platesnio pobūdžio lietuviškū laikraštis Europos sektoriuje.

Gal nebėtolimas laikas, kada jis, lietuviškū intereso vėriamas, turės būti nebe lokalinio pobūdžio laikraštis, bet aptarnauti, be Britanijos lietuviū, Prancūzijos, Belgijos, tū pačioj Vokietijoj pasilikusius ir kt. Vakarū Europos kraštu lietuviū. Tiems uždaviniamis atlikti "BL" turės padaryti dar viena žingsni priekū. Iš lokalinio pobūdžio informacinio laikraščio — persiristi i plataus pobūdžio, visu lietuviškinū skyriu, leidini. Savo naujam uždavinimū atlikti jis turės pavirsti tū dienraštū, tai bent 2-3 kartus i savaitē leidžiamū laikraščiu.

Bet ar šiandien "BL" turi salygas tiems uždaviniamis atlikti? Tenka visu rihnumu pažymėti, kad neturi. Jam stinga pagrindiniu dalyku — lėšū ir bendradarbiū. Abu tie momentai rīšasi viena grandine. Be gerū bendradarbiū kadro nebus gerū laikraščio, be lėšū nebus bendradarbiū. Be gerū techninio spaudos parengimo nepadarysis gerū išvaizdos laikraščio, be pinigū nepasieks geros spaudos technikos. Pagaliau, be pinigū neišleis laikraščio 2 ar 3 kartus savaitėje.

Practėje ir dabartyje teko ir tenka girdėti daug karėju kritikos žodžiū "Br. Liet." atžvilgiu. KRITIKA DALYGAS BŪTINAS. NAUDINGAS IR GERAS. Tačiau, kad jī tokiā būtu, jī turi atitekti kai kurias salygas. Visu pirma jī turi būti nusimantamū, konstruktyvi ir nuoširdi. Priešingu atveju

jī tėra tik tarškalas ir gali prilygti šmeižtui. Antra vertus — kritikai privalo turėti morale teisē kritikuoti. Vadinasi, turi nusimantū, turi būti geros, o ne piktos valios ir... būti bent laikraščio prenumeratoriai, ne "skaitytojai" iš svetimujū rankū.

Stebint didžiausius ir atkakliausius "BL" kritikus, tenka betgi padaryti liūdina išvada, kad toli gražu ne visi jie atitinka išminetas salygas.

Kita syki tenka kritikai pripažinti nusimantamū, net profesini nusimantamū. Tačiau, paklausus, ar gerbiamas, galėdama bendradarbiauti, turėdama tam net vidaus pareigā, kaip profesionalas, esi ka (nuhelta i 4 pusl.)

F. NEVERAVIČIAUS

Rašo—

Laikas labai greit bėga. Kai prieš kelio mėtu S. Leskaitis pasirodė su nedrasiu savo SPCDU bandymu, vienas kitas išvalgesnis kritikas galėjo išžūrėti šiame romane — novelje pirmuosius naujai lietuviū literatūrai gimstancio žanro — psichologinio romano — simptomus. Tačiau apskritai paėmus, nei SPCDAD, nei vėliau sekusieji S. Leskaičio šioje srityje bandymai nesulaukė didesnio nei publikos gusidomimo, nei rašytoju pagyrimo ar patalikinimo. Berekalingai kieta ir kandi Balio Srugos kritika, suteikusi tada autoriū "pusantro Dostojevskio" titulū, vis dēlo labai tiksliai nužūrėjo jei ir ne rašytoju atsiekimus, o jie buvo nemaži, tai bent intencijas.

Pikta kritika Fabijona Neveravičiaus, pasirodžius su DIENOVIDZIO SUTEMOMIS, galėtu gal irgi išvadinti "pusantro Balzaco" ir lygiai taip pat išjuokti jo pastangas išgilinti, išvelgti iš vidaus, i viena idiomaisiu mūsų nepriklausomo gyvenimo fenomenu — naujosios mūsų buržuazijos kūrimas, dvasinį bremimą, "pagrindo po kojomis" ieškojima. Ir tai būtu labai neįsimintinga.

Ne dėl to, kad F. Neveravičiaus neužsitaruotū priekaisū: trys jo novelės — apysakos, sudėtos i rinkini, būdamos labai nevienodos vien jau paties autoriaus tiek formos tiek turinio atžvilgiu joms statytas, reikalavimais, daugumoje, betgi priklauso tam bastardiniam "apsyaku žanru", kuris pas mus, deja, jau turi visas šeiminkū teises, terodijamas, atrodo, tiktai mūsų prozos nesugebėjima išsivystyti iki universalū ir vieninteliai šiais laikais pripažinto žanro — romano, lygiai, kaip ir trūkuma geros literatūrinės tradicijos kietai formaliniai apvaldyti kita aukšto meistriškumo ir kondensuotojo rašenos reikalaujanti žanra — novele.

Apsyaka yra daugiau ar mažiau hibridinis žanras, ir visi mūsų klasikinės literatūros

kūrėjai, ar tai būtu KUPRELIS, RAGANIUS ar KLAIIDA, klaidžioja tarp Scylos ir Charibėdės, neapvaldydami savo plemu, arba neturėdami jėgū konstruoti ant plataus buitės gabalū tvirtā žmoniū santykiū kompozicija. F. Neveravičius, turis pilnā ir puikā romanisto mediaga ir muskulatūrā, yra charakteringas ypač tuo, kad jis, dėl jam pačiam geriausia žinomu priežastū, kaip tiktai nusikalsta savo pašaliumi, ir jo LIZDAI ANT SMELIO — idiomaisius iš trijų dalykeliū — gali būti gerū prieš laikā gimisio romano pavyzdžiū.

Užtenka palyginti F. Neveravičiaus atkurta gyvenima ir žmones su paskutiniu dvejū metu laureatu — Ramono ir Jauskas personažais, ir jau vien dėl to reikia galėtis, kad įvyko toks nelaimingas "perankstyvas gimdymas".

Jaukus blankiems, apvaliems, be charakterio, personažams, Neveravičius prieš pastato gyvus, tikrus ir itikimus, tip зуотus žmones; vietoj Ramono personažū, kuriems autorius iš anksto prisega ant nugaros etiketes "bogas žmogus", "geras žmogus", SUTEMU žmoniū jau tuo charakteringa, ar teisingiau pasakius, necharakteringa, kad jos atstovai nėra nei geri, nei blogi, o šiaip sau žmones, kaip mes visi pasauliūje. Gyvu, socialinai pagristu, psichologiškai išnarpliotu personažū virtinė stojasi prieš skaitytoju akis, po sumanios ir plačios ekspozicijos, pasirodusie atsakyti i visas gyvenimo keliamas psichologines, socialines, politines problemas, vienu žodžiu — pasirovusūi gyventi. Ir staj autorius, kaip kad paprastai atsitinka mūsų "apsyakoje", duoda tiktai viena, relatyviai smulkia intriga, išnarplioja ja, jei taip galima pasakyti, keturveiksme teatrine s-chema — ir palieka skaitytoja nepasitotinū su sukurtu gyvenimu. Tuo pat metu nusikrausdamas ir save — pilnumoje ncsivystydamas nei savo kaip dramaturgo, nei ypač kaip romanisto talentu.

VARDAN TOS LIETUVOS...

Puikūs Elmbridge vyrų darbai

MOOTA (Cumberland)

Birželio 19 Mootos stovykloje pamėnėjom...

Stovyklos kopytėlėje gedulingas primaldas...

Pagerbus tylos minute žuvusius tremtinius...

Minėjimas baigiamas Katlioriaus žodžiais...

Birželio 17. Mootos lietuvius aplankė...

MANCHESTERIO ZINIOS

Pratesus Namu Fondo akcijų platinimą...

Skyrius, norėdamas kiek paremti...

Masiniu išvežimu metines Manchesteriję...

Lowton sk. hepos 23d. Manchesteriję...

Birželio 20-25 Manchesterijėje vyko...

„DIENOVIDŽIO SUTEMOS“

A. J. GREIMAS

Iki šiol mūsų literatūra gyveno beveik...

Tuo tarpu misionijojos siūžetai, savo...

Si nuomonė jokių būdu neturėtų būti...

— Malonu pasikalbėti su protingu...

Beveik prieš dvejus metus į Gloucester...

Jei anksčiau sutiktas anglas išgirdavo...

Liūdnosios Sukakties Minėjimas

Tadcasteryje

Kiekvienas lietuvis su skausmu širdyje...

Ta liūdna sukaktis kasmet minė visa...

BIRZELIO 19. toji sukaktis, vietas DBLS...

Po pietu Church School salėje ievykta...

damos "Laisvės daina" ir "Stikliukėlis".

— Eccles skyriuje per neilga laiką susikūrė...

Nottingham'o lietuvių choro RUTA koncertas...

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

pantu ir kokia milžiniška kova veda dėl...

Reikia Vasario 16-tąją minėti — deda po...

Jie gražiai pakalba apie tėvynės meilę, apie...

Lietuviškai paskaita skaito kun. Kuzmickis...

Meninėje dalyje Bradfordo sk. mišrus...

Tai buvo vienas iš geriausių pavykusių...

Sioji gražiai pamėnėta sukaktis dar kartą...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

Tautos ar Namu fondus... Ne...

BIRZELIO 19 d. šie vyrai surengė Lietuvių...

Sia proga buvo surengta PARODA, kuri...

Minėjimo ir parodos surengimas — DBLS...

Visa parengima maloniai rėmė ir teikė net...

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

MANCHESTERIO LIETUVIŲ MENO ANSAMBLIS

Sukūrė JADVYGA LEVICKAITE ir EDVARDA BUTKU.

RELIGIJA NE PRIVATUS REIKALAS

Zinomas Thorez savo knygoje "Prancūzijos...

Pierre Rigault, anksčiau buvęs komunistu...

— Esu tikrai laisvės krauju, kuris patėris...

— Jaučiuosi beveik kaip lapas, kuris krinta...

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

kad apgyventu visa žemės paviršiu; jis...

Dėl to negalimas dalykas, kad Kūrėjas...

Taigi, religija, galima sakyti, priklauso...

Religija yra viešas reikalas, dėl to apie ją...

PAMALDOS HALIFAX St. Mary's bažnyčioje...

ROCHDALE Pallotine Sisters Kopylčioje...

SKAITYTOJU LAIŠKAI

Stai p. H. Piebalka (iš Bradfordo) mums...

Cia pat pažymėdamas, kad "Atspausdinta,

— Mes esame ir mirsime geriausias Lietuvos...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...

— Jis padarė iš vieno visa žmonių gimine,

— Is tikruju, jeigu žmogus nepripažista...

— Rusas lengviau palieka ateistui, lengviau...

Jeigu Dievas sukūrė žmogų, kad ji pažintu...